

Lời thật mất lòng – Ôi, người Việt Nam!

Đọc bài “Người Việt ở bản” của Tài Ngọc trong www.saigonocean.com, tôi rất đồng ý và muốn kể thêm "những sự thật thấy mà đau đốn lòng", nói thêm về những cá tính "rất ích kỷ", "rất vô giáo dục" và "vô liêm sỉ", "không có lòng tự trọng" của người VN. Những điều chúng ta nói ra đây không phải "vạch áo cho người xem lưng" mà để cùng nhau cải tiến một lối sống "sạch sẽ & trật tự" hơn như những giống dân khác mà thôi...

Tôi đang ở chung cư, chỗ này dành cho người lớn tuổi trên 55 mới được phép vào mượn. Tôi hay giúp đỡ mọi người, già trẻ lớn bé liền ông liền bà gì cũng giúp ráo trội, do đó ai có chuyện gì "không giống ai" cũng gọi tôi.

Đây là những chuyện có thật 100% tôi đã chứng kiến. Phần đông, người ngoài văn phòng nhờ tôi nói dùm vì ... cần sửa đổi những việc "trái tai gai mắt"

1/ Có những người VN vào đây ở, họ được hưởng tiền già, tiền hưu, tiền bệnh nhưng hãy còn cái thú kiếm thêm "income". Rất OK, xừ này tự do, ai có sức muốn xả thân kiếm tiền, làm 3 job một ngày không ai cấm miễn đừng phiền đến người khác thôi. Có bà ở đây nấu cơm tháng, ai ai cũng biết nấu cơm VN thì có đủ món, thịt cá tôm cua đủ cả. Bà này mang hết những thứ này ra phòng giặt (là nơi họ để máy giặt máy xấy bỏ tiền vào giặt quần áo, trong phòng này có 1 bồn nhỏ & vòi nước để có ai đó cần giặt tay), bà ta dùng cái bồn ấy để rửa rau rửa cá rửa thịt ... và nghĩ rằng sẽ tiết kiệm được tiền nước mỗi tháng của bà. Sau khi rửa các thứ ấy, bà để lại trong phòng một mùi tanh thịt cá cộng thêm một bịch rác khổng lồ trong thùng rác nơi phòng giặt. Thùng rác này họ chỉ để bỏ những thứ rác khô và không bị thiu thối như giấy thơm cho quần áo, thùng xà bông giặt ... nói chung là những rác có mùi thơm, không độc hại, không có vi trùng. Có những người Mỹ họ không chịu nổi mùi hôi thối và đã ra ngoài văn phòng khai báo, ông giám đốc gọi tôi và nhờ nói cho bà ta hiểu rằng chỗ này cấm không cho lạm dụng của công và dù bà có dùng nước trong nhà hay ngoài ngõ thì vẫn trả tiền nước như vậy, không bớt một xu vì họ chia đều tiền nước cho mỗi đầu người, có tắm 3 lần một ngày hay 3 tháng tắm một lần, vẫn phải trả tiền nước như nhau !!!

Ngoài ra nhà ai cũng có 2 cửa, một là cửa chính ra vào cái hành lang chung, một cửa sau mở ra phía vườn hoa chung. Nếu nấu nướng chiên xào nhiều, cần mở cửa cho bớt hôi nhà thì mở cửa sau, bà ta làm ngược lại, và quý vị có bao giờ ngửi mùi mắm ruốc chung không? cả building tán loạn vì "mùi gì thối thế? có ai ăn thịt chó chết chạng?..." và mùi này đọng trong hành lang cả tháng mặc dù hàng xóm đã xịt hàng trăm chai thuốc thơm !!!

2/ Có bà trông còn trẻ măng (63 tuổi), khoe "em đi Bally exercise mỗi ngày, cuối tuần từ thứ sáu đến chủ nhật đi phòng trà nhảy đầm" ... nhưng từ phòng giặt ra đến chỗ đổ rác cách nhau có 3 bước ... mà không làm được. Chị ả mang bao thịt hư cá thối ra bỏ ngay trong thùng rác của phòng giặt, phòng này lúc nào cũng nóng vì máy xấy, sau 1/2 ngày bịch rác của bà này bốc mùi và quý vị có thể tưởng tượng cái mùi kinh khiếp này bay ra khắp hành lang, thiên hạ rủ nhau đi tìm chuột chết !!!

3/ Có bà khoe mình lên truyền hình phổ biến văn hóa VN mỗi tuần, nhưng chính bà ta không văn hóa tí nào cả. Sáng sớm nàng mặc áo ngủ, lèo bèo nhàu nát, vú vê lỏng thong, tự nhiên như cán bộ CS... vắc 5, 7 thùng nước rỗng ra ngay vòi nước chỗ phòng tập thể dục để lấy nước uống... có người nhờ tôi "khuyến bảo" bà ta, tôi phải dậy sớm từ 5 a.m. làm bộ như đi tập thể dục. Gặp bà tôi tay bắt mặt mừng "... chị ơi, nước uống này và nước ngay trong phòng chị là một thứ, tại sao lại khổ sở thế này? vắc củi về rừng cho nhọc thân !!! nếu muốn kỹ hơn ra tiệm mua cái lọc nước độ \$35 đồng nhờ tên Mễ nó gắn cho tha hồ vừa uống vừa tắm ! ... Chị ơi, em biết chị còn sexy lắm mặc dù chị đã ngoài 70, "nhìn chị bao thẳng nhỏ dãi" (lời bà ta), nhưng nơi đây là công cộng, có bao đàn ông đủ mọi sắc tộc ở đây, nửa đêm gà gáy chị mặc áo ngủ đi lông bông thế này em sợ có ngày chị sẽ làm phiền cảnh sát Fountain Valley vì : "ông ơi nó hiếp tôi !!!"

4/ Có ông đã ngoài 70, khoe là ngày xưa cũng từng là tay chân của tướng K. dưới chế độ VNCH, đồng nghĩa chàng là dân có tiền (tham nhũng thứ thiệt) và cũng có tí "tri thức" (đừng lầm với trí thức), thế mà chiều chiều chàng "diện" bộ pijama nhàu nát, "c tru" ... đi đổ rác. Nghề sở trường của chàng là hay ve vãn những cụ bà (có bà là gái bán bar hôi Mỹ đóng ở VN 1962, cũng đã ngoài 70). Cụ ông kia thích sờ mó lung tung để mấy cụ bà này khoái, cho tí tình còm và nấu ăn free cho chàng. Có ngày bà già bán bar này nổi cơn ghen "sư tử Hà Đông", làm loạn âm ỉ nơi đây với những lời lẽ văn chương cả Việt lẫn Mỹ "bình dân hạ tiện nhất" của loại gái đứng đường ... ôi chao, còn cái gì nhục hơn cho dân mít ở chôn này!!!

5/ Thêm vài tệ nạn xảy ra hàng ngày mà tôi mệt muốn tắt thở không ngăn cản nổi: ăn cắp báo, ăn cắp thức ăn, ăn cắp thuốc, ăn cắp sữa đường ở phòng ăn, ăn cắp hoa ngoài vườn, ăn cắp thư. Tệ hơn nữa ăn cắp xe đẩy từ chợ về vất đây hành lang và bãi đậu xe mặc dù có khuyến cáo của cảnh sát họ cũng "phốt tình ăng lê"

6/ Có chiều tôi đi dạo với chị bạn, bắt gặp một cảnh thật "điên cái đầu" : có 2 người mới đi chợ về(?), xe của họ là loại mercedes kiểu mới 2011, cộng thêm theo cách ăn mặc và vòng vàng nữ trang họ đeo, chúng tôi đoán là dân có tiền và có "tí ti đầu óc..". Nhưng hồi ôi, họ mở cửa xe, trước khi bước xuống họ rải ngay một mớ khăn lau tay, bao nylon có chữ thank you màu đỏ ...để lót đường ... cho thấy họ đi chợ chắc đói bụng mua thức ăn, ăn xong về đến nhà còn tiếc công vất rác vào thùng rác của nhà, đau lòng hơn là chỗ họ đậu xe cách thùng rác của chung cư có 1/2 bước. Tôi định ra

nhắc nhở họ bài học công dân lớp 3 thì chị bạn vội nắm áo tôi lại "Kim ơi tao lạy mày, i can you, i van you..."

Cũng việc xả rác, người Việt mình hình như "có thú" xả rác nơi công cộng thì phải, hoặc họ mù không nhìn thấy sự dơ bẩn và không có đầu óc phục thiện. Cũng nơi Bolsa chỗ thị tứ, buổi trưa chủ nhật, tôi và chị bạn rủ nhau đi ăn cháo cá chợ cũ. Bãi đậu xe đông nghẹt, chúng tôi đang tìm chỗ đậu thì chứng kiến một cảnh không tha thứ được. Trước xe tôi có một xe Lexus SUV mới toanh, trên xe có 4 người phụ nữ trẻ khoảng 30-40, mặt hoa da phấn. Bất chợt cửa xe bên người lái mở và tiếp theo một bịch rác khổng lồ bay xuống đường, ngay trước đầu xe tôi. Cái bịch rác tung toé đầy đường, nào chè nào cháo nào xôi nào bánh nào cafe sữa đá, trông quá khiếp đảm, không còn hình ảnh nào kinh hãi hơn thế nữa ... tôi bèn nổi máu anh hùng định xuống "tả lố" cho một trận, cũng bà bạn chicken nắm áo lại, "tao lạy mày trăm lạy ngàn lạy Kim ơi, bốn con nặc nô nó xúm lại thì cả tao lẫn mày tan xác".

7/ Ngoài ra người Việt mình có tật ra chỗ công cộng ăn nói âm ỉ như chỗ không người. Nơi tôi ở có thư viện cho người ta đến đọc sách, tức là chỗ cần yên tĩnh. Các cụ VNam cứ đến tùm 5 tùm 3 nói chuyện ào ào như mưa rào, không ai chịu nổi. Chưa kể vào phòng computer cũng thế, mạnh ai nấy nói, um sùm cả lên còn cộng thêm cái tật thích xâm lấn vào đời tư người khác. Người ta đang dùng internet, đọc email, các cụ cứ dí mũi vào đọc mail của người khác mà không biết đó là điều người Mỹ rất ghét, tối kỵ vì xâm phạm vào "sự tự do riêng" của mỗi cá nhân...Chúng ta thử đặt địa vị của người khác, mình đang đọc sách hoặc viết văn thư, cần sự yên lặng để làm việc thì một đám người Tàu hoặc người Mẽ vào phòng nói chuyện um sùm, mình sẽ cảm thấy ra sao? có điên lên mà chết không? và ý tưởng đầu tiên hiện lên trong đầu sẽ là : "LŨ MỌI..."

8/ Có hôm mùa Đông, sáng sớm độ 6 giờ hơn có người gõ cửa, mở ra thấy bà hàng xóm người Mỹ. Bà ta xin lỗi rồi rít vì đánh thức tôi dậy quá sớm vì bà ấy muốn cho tôi chứng kiến tận mắt một bà Việt Nam đang mặc áo ngủ ... đi lục thùng rác. Nhìn qua cửa sổ tôi nhận ra là ai, nhưng không biết nên nói năng làm sao, cư xử như thế nào cho phải ... vì bà VN này luôn luôn hãnh diện và khoe đàn con 9 đứa đều thành công, đều là "SU& SĨ...", kể cả có đứa con làm đến chức tổng giám đốc hãng gì gì đó !!! Thật hết thuốc chữa khi nghe bà hàng xóm người Mỹ còn chêm thêm một câu : "tôi nghĩ bà này đi lục đồ ăn thừa vì thấy bà ta cầm mấy hộp màu trắng họ bán food to go tụi bay người VN ở đây có cách nào cho bà ta thức ăn để ăn không ???". Tôi á khẩu ...!!!

Tôi biết bà ta không thiếu thức ăn, không đói khát đến độ như thế, lương già của bà ít nhất cũng \$850 mỗi tháng, tiền nhà housing trả gần hết, được ở đây sạch sẽ ngon lành chỉ phải tốn có \$150, còn lại \$700 vừa tiền ăn, tiền tiêu, kể cả đủ tiền đi sông bãi kéo máy mỗi tháng một lần. Như vậy là dư tiêu dùng, cộng thêm 9 đứa con thành danh !!!

tại sao lại lục thùng rác lượm thức ăn cũ ??? có ai nghĩ ra được không ??? bà ta lại là hạng người rất thích "xắn váy lên chửi tồ tồ ...", đụng vào bà là chỉ có chết đến trọng thương mà thôi ! Do đó tôi xin đầu hàng cả 2 tay lẫn 2 chân.

9/ Nhân tiện đây tôi cũng nêu lên thêm "những điều trông thấy mà đau đớn lòng" lần nữa. Tôi được chứng kiến tận mắt và còn được dạy dỗ nên làm như họ, rất chu đáo là đằng khác :

Chỗ tôi ở có đủ mọi giống người : từ Mỹ trắng, Mỹ đen, Tàu, Đại Hàn đến Trung Đông v.v... và nhiều nhất là Việt Nam, chiếm khoảng 70% dân số nơi chung cư này. Có những người ở đây có đôi có cặp, nghĩa là vợ chồng, cũng có nhiều người sống độc thân. Trong số những cặp vợ chồng tôi quen biết người ngoại quốc, vợ chồng họ đều sống chung cùng trong một căn hộ (apartment), mỗi căn hộ có phòng khách, nhà bếp, nhà tắm và phòng ngủ, đôi khi có hai phòng ngủ hai phòng tắm. Chỉ riêng người VN của chúng ta, tôi thấy có 4 cặp vợ chồng (đấy là sơ khởi thôi, còn thêm bao nhiêu cặp nữa tôi chưa biết), mỗi người sống một căn hộ riêng !!! Nhưng nếu họ ở riêng và trả tiền thuê nhà như những người khác (\$1350 mỗi tháng) thì không thành vấn đề. Vấn đề là họ đã lạm dụng chính phủ, xin cả 2 căn hộ tiền nhà (housing). Chúng ta thử làm một bài toán nho nhỏ xem sao nhé:

- căn hộ #1 họ chỉ cần trả \$150 tiền thuê mỗi tháng
- căn hộ # 2 họ cũng chỉ trả \$150

Hai vợ chồng có hai căn hộ, tổng cộng tiền nhà tốn có \$300 mỗi tháng. Họ ở một căn, còn căn thứ hai cho thuê lại tiền mặt \$1000, như vậy hàng tháng họ thu về \$700 không cần đóng thuế. Có ai thắc mắc nhà nước kiểm soát, xin thưa: người ở thuê sẽ nhận là người care giver của họ vì ngoài tiền nhà, tiền thuốc và tiền bác sĩ free (medical) họ còn có care giver (người làm đến chăm sóc vì vấn đề sức khỏe) ... đến để ... rửa xe cho họ !!! họ được hưởng free care giver từ 20 đến 60 giờ mỗi tuần trong khi họ khoẻ như trâu, đi đứng vững vàng và vẫn đi phòng trà nhảy đầm triền miên !!!

Quý vị ơi, từ khi dân tình VN sang tị nạn tại thủ đô Little Saigon này, tôi thấy xảy ra bao vụ "ăn cướp tiền chính phủ bất hợp pháp, từ các ông Đốc tờ ăn gian lận tiền medical, đến các ông làm đụng xe giả rồi : cũng liên quan đến các chàng lsur, bác sĩ cùng các chàng bán bảo hiểm. Rồi cộng thêm những quái nhân ăn gian tiền nhà vô tội vạ như 4 cặp vợ chồng tôi vừa nêu trên, thử hỏi làm sao tiểu bang Calofornia không bị phá sản và khánh tận như ngày nay ???

Cái vô liêm sỉ nhất là tôi biết có hai cặp vợ chồng :

a/ một cặp ông chồng là cựu bác sĩ, sang Mỹ từ năm 1975, đã hành nghề tại bệnh viện và cũng có phòng mạch riêng. Họ cũng có 4 đứa con, đều là "SU' và SĨ" cả, thế

mà khi họ về hưu, họ vào khu tôi ở và được hưởng chế độ housing cho hai căn hộ như tôi nêu trên, tài tình thật !!!!!

b/ một cặp khác có con trai là bác sĩ thẩm mỹ nổi tiếng ở vùng này, con dâu cũng là bà đốc tờ, thế mà họ cũng dùng hai căn hộ housing như trên, quá tài tình ... bái phục bái phục vừa về nhân phẩm lẫn liêm sỉ của họ!!!

10/ Cuối cùng nhưng không kém phần quan trọng (last but not least), có những người tính rất ích kỷ đến độ ... hèn hạ ...thiếu nhân cách con người. Chúa dạy tôi không nên xét đoán người khác, tôi chỉ xin nêu ra đây câu chuyện này hy vọng có thể gửi đến những quý vị đàn ông VN một lời nhắn nhủ: nên anh hùng và tế nhị, khi không giúp được phụ nữ tay yếu chân mềm thì cũng đừng hại người ta đến chỗ có thể chết người...

Số là chỗ tôi ở có hồ bơi, lâu lâu tự nhiên thấy xuất hiện những "quái nhân" từ ngoài vào xuống hồ bì bõm. Cách đây mấy tháng thấy xuất hiện một ông VN, tuổi đoán ngoài 70, ông ta đến hồ bơi 2,3 lần mỗi tuần, kỳ nào cũng thấy ông diện bộ vest cũ kỹ nhàu nát từ thời Bảo Đại còn mang tã. Đến hồ bơi ông tự động thoát y từ từ trước mặt đàn bà con gái, giữa ban ngày ban mặt không một chút mắc cỡ. Đến lúc chỉ còn cái quần xà lỏn kiểu may ở VN trên người, cái quần này mỏng đến độ có thể thấy hết "mọi sự" bên trong, xuống nước thì quần mỏng dính sát vào thân hình càng rõ hơn, "cái ấy" của ông ta size to bé thế nào ai ai đều thấy được hết. Đã thế ông ta nhảy ùm xuống hồ nước nóng (Jacuzzi), việc đầu tiên ông ta thọc ngay hai tay vào quần ... kỳ cọ !!! rồi chạy lên kỳ cọ hai cái nách rồn rảng, tự nhiên như CS 1975 !!! Chưa có cảnh nào trên đời kinh khiếp ghê tởm như vậy. Tôi thấy khiếp hãi quá đành phải khuyên đôi lời : "bác ơi, xin bác hãy vào phòng WC thay quần áo xin bác mặc quần tắm và không nên mặc xà lỏn này tắm trước mặt đàn bà con gái công chúng ... kỳ lắm ...". Nhưng nước đổ đầu vịt, mỗi lần ông ấy xuống nước là chúng tôi lên bờ và sau 3 lần khuyên cáo chúng tôi phải report cho nhân viên ở đây để họ ngăn cản ông ta đến làm trò "phạm thuần phong mỹ tục".

Vừa thấy ông VN biến thì lại xuất hiện một ông Tàu từ ngoài vào tắm lậu, cũng dơ dáy và thoát y trước mặt đàn bà như chỗ không người. Các bà ở đây lại giao cho tôi việc khuyên cáo tên này. Thấy nó to con tôi cũng hơi sợ nhưng chướng mắt quá bèn can đảm nói nó vào phòng vệ sinh ... thay quần. Nó cũng giả điếc còn làm tới hơn, càng phô trương lộ liễu hơn trong lúc không biết tính sao, tôi thấy có 1 ông VN quen trong chung cư này xuống tắm bèn nhờ anh ta, chờ lúc thằng Tàu thay quần giả bộ như bắt gặp quả tang, lên nói chuyện với nó "đàn ông với đàn ông" để thông cảm !

Phải nhờ ông VN vì dù sao tôi không muốn nó biết tôi là thủ phạm "cầm ràm" nó, nhờ nó trả thù tôi thì sao? Không hiểu chàng VN nói năng ra sao, ngôn ngữ bất đồng chẳng? ngày sau nó vẫn như thế, tôi gọi ông VN nhờ lên văn phòng report dùm. Thay

vì lẳng lẳng ra văn phòng report, ông này vô ý vô tứ và điên vô cùng, ông ra ngay hồ bơi trước mặt tên Tàu đây, rống lên hỏi tôi "có nên report thằng Tàu bây giờ không". Đúng là không có cái ngu nào bằng cái ngu này, "lạy ông con ở bụi này". Kết quả hai ngày sau thằng Tàu lại xuống tắm, trước sự chứng kiến 5 bà VN khác nó đá cho tôi một cú thật đẹp và hào hùng gần gãy ba cái xương sườn và bầm tím ngực !!! nếu có ngực giả thì bong bóng trong ngực chắc cũng bể mất rồi ! Tôi đau điếng và thật sự chửi thảm ông VN, người đâu vô tích sự, mang tiếng có học, nghe đâu ngày xưa ở VN cũng là dược sĩ mà sao đàn độn quá sức ... đến bây giờ tôi vẫn còn sợ ra đường thằng Tàu rình đánh tôi trả thù vì sự vô trách nhiệm của ông VN hàng xóm ... Thiệt tình hết thuốc chữa !!!

Trên đây là những mẩu chuyện tôi đã và đang gặp hàng ngày. Tôi cũng chỉ là con người, tôi không toàn hảo, cũng có những khiếm khuyết. Tôi nêu ra đây những sự việc đau lòng và mong những ai đó, những ai còn nặng lòng với quê hương xứ sở, thông cảm và cho ý kiến nên làm gì ? Một cây làm chẳng nên non, biết rằng "nhân vô thập toàn" nhưng làm sao cho mọi người ý thức được những sự việc họ làm rất là "vô giáo dục, vô liêm sỉ", không chấp nhận được. Tôi ước mong chúng ta hãy cố gắng sửa đổi để cộng đồng người Việt chúng ta "sạch sẽ" hơn và học được "sự tự trọng" như dân tộc Nhật ?

Họ làm được tại sao mình không làm được nhỉ?

Thiên Kim